

K513/923.

Kauva február 2. 1852.

Édes barátom! Terese leveledet átolvasván:
meggyőződtem róla: hogy minden sütni
van egy helyre, vagy ha nincs, ha az gon-
doltja hogy van; mi persze arról a fajda-
lomba nézve mindegy kúnya. —

Hanem míg ezen tárgyba, egy tudományos ér-
sekerés-felével belebocsátom: leveled első
katalógusa felel. Jól tessz: hogy a ka-
rsoni reus ünnepet alatt várál szere
nem valószínű, igazán hibáznak hogy vá-
ratossággal; én is igen várszok most nem
pál nap tárgyba, midőn nálunk a vigálatos
volsz, és még sem jössz el. —

Különös fordulat nemde? előbbi levelemben az
írnam hogy megyek, most az írom hogy vár
lak, megyek is én barátom hozzád és hozzád
minden nap, az az menni akarok, de mindannyi-
unk iszonyat ragadoz. Hanem csak legyünk jó
reményességben mind a kettő; amig bizonyos
hogy mi még meglátjuk egymást, ha nem ezen
a világon, a boldog halhatatlanságban oltalmaz,
mellynek levele, már a világon is nagy tanúval
szövpöljük. —

AKADEMIA
KÖNYV-
TÁRA

(Trifán kívül) igen meghomorított levelű,
ilyen hamar meguntad sőt meguntad a frö-
séttségét? es barátom nagy baj! még meg-
sem kóscoltad jól, már megismerőltél tőle.
Ez nem kérem! Armban János káin! legyél
nagy valódi nagy kérele: ha valódi: ha pa-
lan irod én ide nered elég vigasztaló pre-
dikátor; ha pedig csak kérele, s csupán a meg-
bele nem porossig követsérménye, úgy majd ma-
gadól is kigyógyul. Még azon esetre is ha csak
újra valódi; — mi én helyesen hírel, — nered
elegendő gúdag köbled van vigasztalódnál, vagy
kegyelmebb kárni. Én a mi segítségét igaz rög-
vet is sajnálkozás csupán.

Látsz én is elég kiüdvén az éle-
telmentességével, mert az én példám még
egyik kényesebb a tiédnél; de kiind minden
ember saját erje prent. Te csupán is egy-
dül arsnád emancipálni magadat az éle-
bajai alól? Mi jögon? Barátom jó ar idő,
majd bele törvölök, s ha boldogot nem is,
de boldogsálandó sem lepiúld.

Armban elég ebből eury; annyál is
inrabb elég pedig, mert minden én meg teráts
arand nered papolui: kapom a kán levelét
mellyből látom János ar, hogy maga sem

olgyan semese biz or; lásson hogy lara.
delmaszodnak keekemessöt Körös; ; s az isan
körin lában elfogy egy jó kulcs bor; asken
még több is! Van van eide, baráson pillanar
an élesken, miden tökélettségre esenber
a profossuál, ilyen pillanarok a baron én
nemmi ar, mellyben kerrain isál; de van assan
nyájárább olidala is, nem kell kértégre eskint:

keesd a mosoly s dönges arcsodan,
s bölcsőgag e keszöböl vargan.

Arén léd meg nevenben a keszes Román
affusz: hogy ne nérem rád oly tökélen min
a hőlyfuszabót kitűnit, hanem keszes-nyájan
a min profoss.

Tallam Ruszalias elvonlora, de arén
már le nem terem, messz felek hogy — a másid
meg rohabb, keszönel pedig minis több, errel
ion én a verseres a holeritág tugaraidan fűtő
esemelyhez is errel ion fel: hány sódos
araproszat s jól boldogs a fűstie, s er usolbi
nak még eddig több hajnáat lássam min ar
elsönel. — Aré ino Janis! hogy nem jász

senlihez is horád sem jár senli! Kellin
háa Waga Kair Mentoris nem orr lara-e
gar nem vagyot olgyan vadállasot, hogy
egymással ne saizaloggassot, no meg ölszöris
is nem orr van-e? hien még sokan is
vagyot egy helyen.

Még kémi türemöl is ercedmenyrol is be-
 frlek! nem vilagosan, de san meg is eslel.
 Tan ar banz hogy mmilen joz pepio, de
 legirabb semler nem kemskerz; vagy
 hogy hallgatoir ar első ösan ~~per~~ socrate-
 lerre' nem lefnek, s alufnak mider begedy-
 debben is melegebben magasarol vagy ha jobban
 kerpis magyarair? Baratom ers fel se vedd!
 ily megyen ar mindenien; kancs is vess, ei
 ha arido' miar nem lesz jennu a veseskol:
 ar nem a le hibad.

Ar lenne legnagyobb baj, ha anyagi
lag nem jöhetne ki az életrésztől, az ellen-
ben a szellemi fejlődésünk. Maradna
tehát a gondolatok fejlődésének a
hiánya! Ezen a helyen az
a rész dolga:

Mi cinál Magyarai Baydád? igaz
 a mi már nagy ignác hűtő; melyek
 hogy meg egy becsű sem isál, s már ő ma
 holnap sajgó alatti lánya; illyenkor arat a
 fővárosi embere; csak isál volna valamit
 róla, - hanem perre, olyan kedéllyel min
 le nérem isál, bajos megemlékermi más tár-
 gyatról. Látsd én megfellelem azt a jutót, hogy
 leleirnam mind a négy lapos, - a le levelő
 ben a végő" has strophu jobb az egyrűt;
 úgy úgy ide, boratam: az övéis el nem hanyja,
 hi mindnyájuk ideis atya! issem veled.

iyar barasod ~~forungun~~ ^x